

השבוע במראה אספקרליה הכורסא ארכיון אודות כותבים מכתבים למערכת לדף הבית

הכורסא

זה שמכבה וזה שמדליק

בועז ארד

האו"ם, כמו ארגונים ביוחקרטיים אחרים, נמצא בחיפוש מתמיד אחר הצדקה לקיומו – כמקור פרנסה לעסקנים. שינוי האקלים משמש עבורו מכרה זהב. ההסכמים בנושא זה שמקדמים פקידיו, יעניקו לו תפקיד חדש בעל עוצמה: שוטר פליטות הפחמן ומנהל המכסות הסחירות של הפליטה

בשבוע הבא יערך בישראל טקס כיבוי האורות של "שעת כדור הארץ" – אירוע המאורגן על ידי תועמלני האג'נדה הירוקה. הללו מוכנים לכופף את האמת למען הישג הפוליטי, כפי שהודה באחד מראיונותיו לעיתונות אל גור – אשר זכה, יחד עם האו"ם, בפרס נובל עבור ייצוגה של התנועה המהפכנית: "אם לא נגזים בתיאור הבעיות, איש לא יתעניין בפתרונות".

סמליות האירוע המבקש להעלים, ולו לשעה, את סמלי הציוויליזציה ולעצור את צריכת האנרגיה על מנת לסמן את הדרך ל"הצלת העולם" – ברורה. סוד הצלחתה של התנועה הגלובלית הירוקה נעוץ בגיוס המרכיבים הפסיכולוגיים של דת אלטרנטיבית. זו מנצלת את רגשות האשמה שהחדירה באוכלוסיה תקשורת מגויסת, אשר התבססו על הטענה כאילו פליטות הפחמן של הציוויליזציה האנושית הן שמשפיעות על התחממות או התקררות הטמפרטורה הגלובלית. אנדי רידלי, מנהל הפרויקט הגלובלי של "שעת כדור הארץ", אינו מסתיר את מטרת תוכניתו: "אנו מבקשים עסקה גלובלית שתעודד את כל המדינות להפחית את הפליטות".

העסקה הגלובלית של רידלי נועדה לקדם את מכונת יחסי הציבור של האו"ם, שבהם מושקעים מיליוני דולרים בצורת הפקות נעק. האו"ם, כמו ארגונים ביוחקרטיים אחרים, נמצא בחיפוש מתמיד אחר הצדקה לקיומו – כמקור פרנסה לאלפי העסקנים המועסקים על ידו, וכן כמנגנון להוצאת כספים אדירה על חשבון מדינות העולם (בעיקר ארה"ב). שינוי האקלים משמש עבורו מכרה זהב. ביוחקרטיה אקלימית הפכה למקור תעסוקה עיקרי של פקידיו האו"ם, וההסכמים שהם מקדמים בוועידת קופנהגן, ובכל פורום אפשרי, יעניקו לאו"ם תפקיד חדש – מרכזי ובעל עוצמה בחיי כל האומות: שוטר פליטות הפחמן ומנהל המכסות הסחירות של הפליטה.

את התפקיד – המהווה כאמור מקור כוח עצום, והמאפשר לעשרות אלפי ביוחקרטים להשתלט על כל היבטי הכלכלה העולמית – מובילים לפתחו של האו"ם (במסגרת הצוות הבין-ממשלתי לנושא שינוי אקלים, ה-IPCC) המדענים מודאגי האקלים, ה"גיבורים" של מסרי הדוא"ל השוברים ושל העיוותים המדעיים הנחשפים השכם וערב.

כאשר יחלו בשבוע הבא כלי התקשורת בישראל בחגיגות של כיבוי האורות השנתי, ראוי לזכור כי מדובר לא רק באחת ממערכות יחסי הציבור המוצלחות ביותר אי-פעם, אלא גם ביוזמה הטומנת בחובה סכנה. הצלחתה בכיבוי האורות באתרים הסמליים של מרכזי הציוויליזציה העולמיים – ממגדל אייפל בפאריס ובית האופרה בסידני, דרך מגדל ה"ביג בן" בלונדון ובניין ה"אמפייר סטייט" בניו-יורק – מסמנת השתלטות גלובלית עתידית של הרגולציה בחסות האו"ם. בישראל תרם את חלקו למהלך זה שמעון פרס, בטקס משודר של כיבוי זרקורים, שהוצבו במיוחד עבורו והאירו על האייקון הישראלי של מגדלי עזריאלי.

בניגוד לתפיסת התנועה ל"כיבוי אורות", ההיסטוריה האנושית היא דווקא סיפור הצלחה של התפתחות ושגשוג: בזכות התבונה האנושית, נמצאה הדרך לייצור יותר אנרגיה בשיטות חדישות. כיבוי האורות מסמן כיוון הפוך – של צמצום וקיצוץ תוך הגברת העוני.

אלא שהשנה אין אזרחי ישראל חייבים לשבת בחושך על מנת "להציל את העולם": יוזמה אלטרנטיבית שבאה לעולם, מבקשת להאיר כיוון הפוך: "שעתה הגדולה של האמנות" הינה אירוע של הדלקת אורות בחסות מכון CEI (Competitive Enterprise Institute) בארה"ב ומכון ירושלים לחקר שווקים בישראל, המבקש להלל את החירות האנושית ואת כוח היצרנות של האדם, כמפתח להתמודדות עם האתגרים הניצבים בפניו. לדברי יוזמי האירוע, מטרתו היא לחגוג את הישגי המין האנושי ואת ייצור האנרגיה המאפשר את השגתם. לנו בישראל, הניצבת בחזית המדממת של הציוויליזציה המפותחת, יוזמה זו הינה קרן אור של ממש.

המאמר מתפרסם גם בטור "על הכוונת" ב"מקור ראשון"

כתבות נוספות

סינדרום אוסלו – ח'י: גנבו להם את המדינה, לקחו להם את השלום
קנת לוין

בחלקה השמיני של סדרת המאמרים המבוססת על הגרסה המקוצרת* של הספר "סינדרום אוסלו", מתוארת תרומת האכזבה מהתקווה לשלום אמת עם הערבים בימינו לעליית הרעיון כאילו החזקת השטחים בידי ישראל היא המקור לעוינות הערבית

המשך

הציונות הגדולה של הרצל, בלי מיתוסים
דפנה שמורק-נתניהו

כמעט כולם "יודעים" שהרצל היה יהודי מתבולל שהיהדות לא עניינה אותו, ושפרשת דרייפוס היא שהציתה בו את החזון הציוני. מחקר של ד"ר יצחק וייס מגלה בהרצל ציונות יהודית עמוקה הרבה יותר

המשך

ארכיון כתבות

את המסע לפולין הצילה נבחרת הנער, יובל ברנדשטר
(09/04/2010)

אבנים משתפלות לנהר, יוסף אורן
(09/04/2010)

לא כישוף של אחיזת עיניים אלא של מטמורפוזת אורן
(02/04/2010)

בלי נוסטלגיה לסוציאליזם, גבריאל בן-עמי
(02/04/2010)

תענוגות העברית, עמוס גורן
(26/03/2010)

ימי שקיעה, ניבה פון ויזל
(26/03/2010)

לכל הכתבות בארכיון

שם:
דוא"ל:

